

Tendències

Les seqüeles dels impagaments de la Generalitat

Farmàcies sense sortida

Els farmacèutics demanen ajuda a Montoro davant l'asfíxia econòmica

ANA MACPHERSON
Barcelona

Res. No hi ha cap solució a la vista. "No hi ha ni un duro", explicava dijous el conseller Boi Ruiz. Acabava de parlar amb farmacèutics que li van explicar en primera

persona la situació que viuen. "Però, a banda de la comprensió, no hi ha ni una sola idea perquè puguem cobrar el que ens deuen i no poden pagar", resumeix Jordi de Dalmases, president del Consell de Col·legis de Farmacèutics de Catalunya.

Aquest mes de març no han cobrat, i és la tercera mensualitat

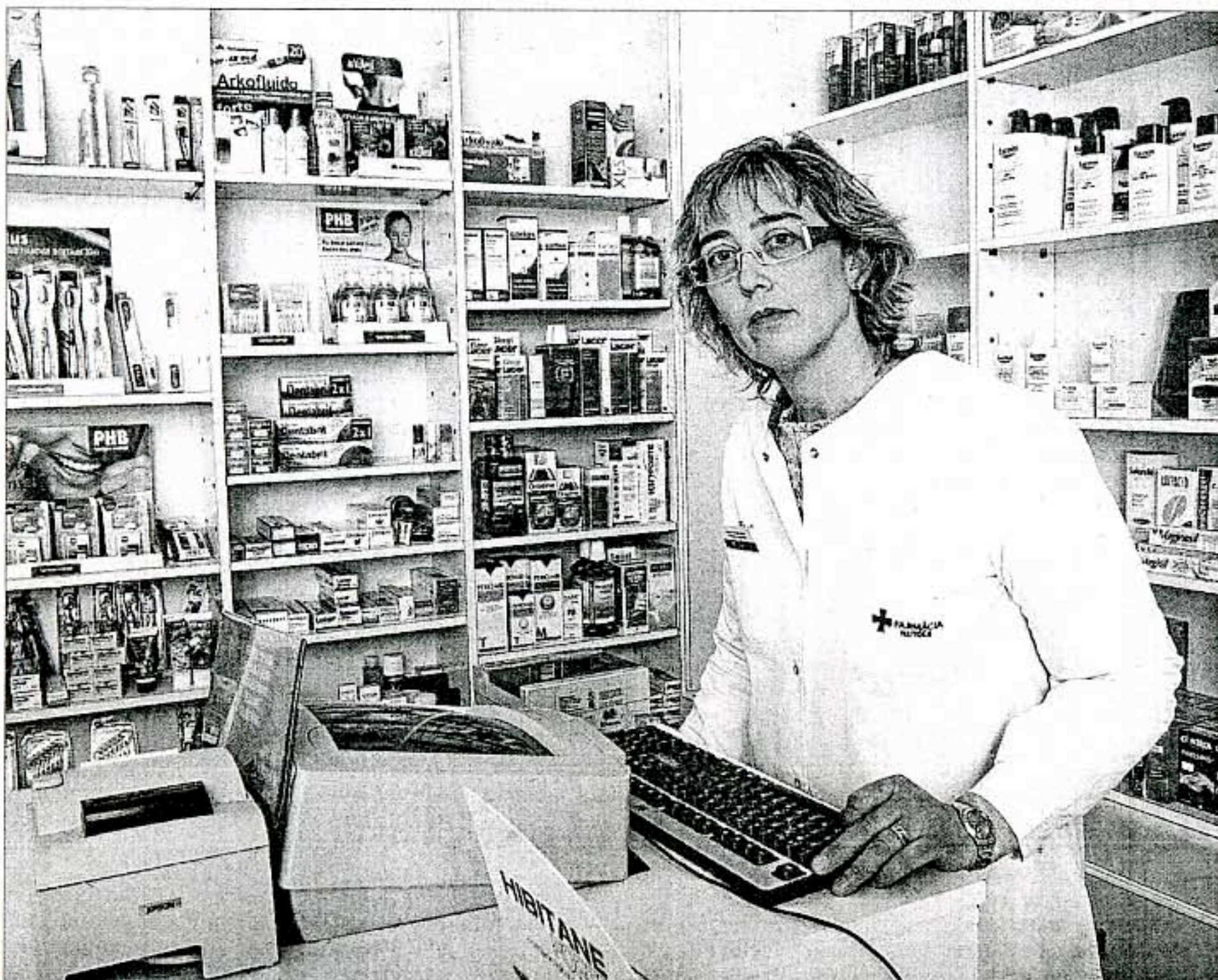
impagada des de l'any 2011. I sense garantia que aquesta situació no es tornarà a repetir en els propers mesos.

Deuen uns 300 milions d'euros a les 3.100 farmàcies que encara hi ha obertes a Catalunya. La majoria, propietat d'un professional autònom i que respon amb tot el que té. I dimarts

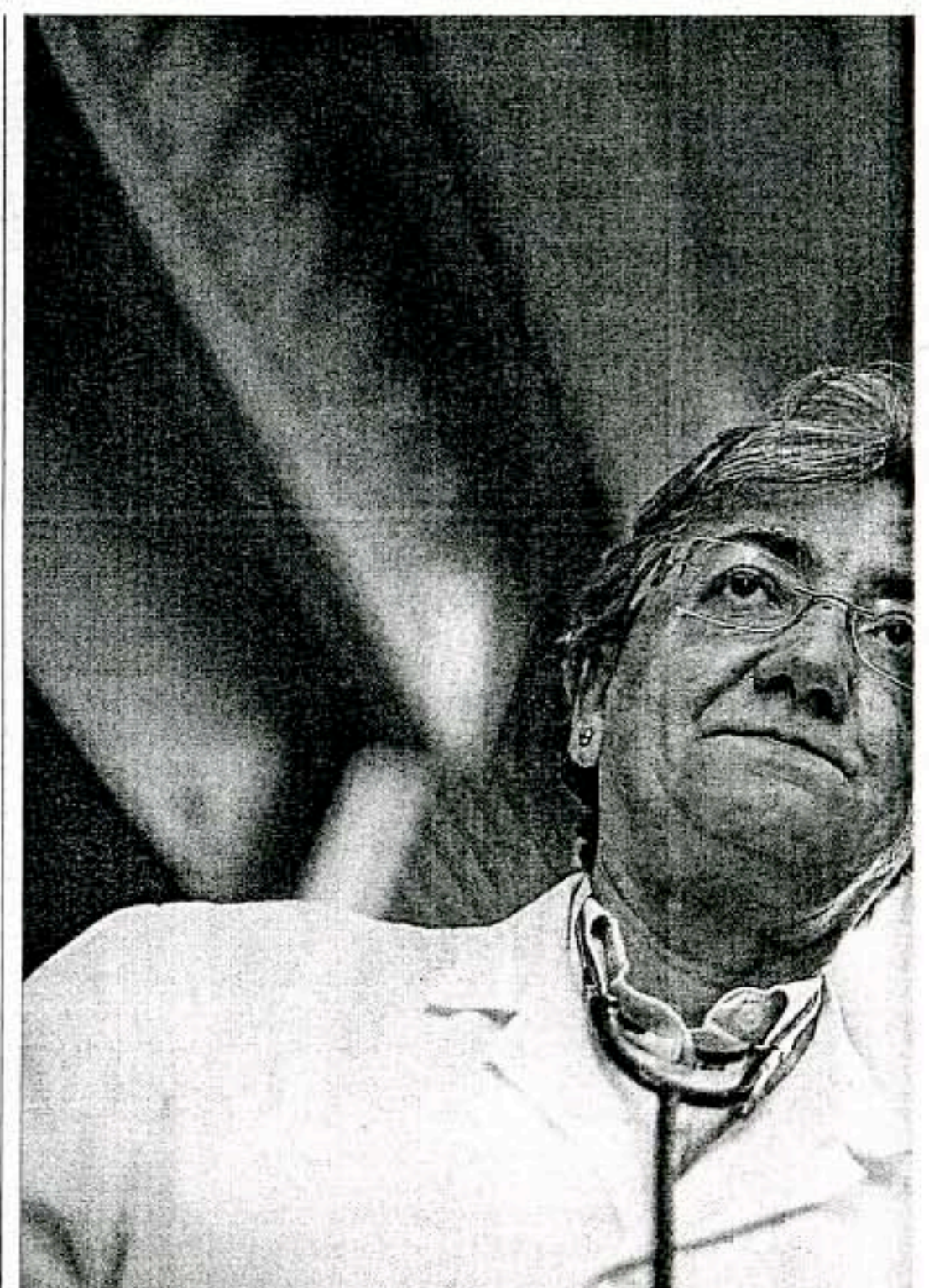
aquests professionals van esclatar en una macroassemblea que va tenir lloc durant un congrés de farmàcia.

Aquest dimarts votaran que han de fer. Sobre la taula, tota mena d'accions legals per reclamar el deute per les receptes que s'han emès i no s'han pagat. Més els interessos de demora, per-

què, en lloc dels 35 dies que marca el conveni amb la Generalitat, els pagaran, com a molt aviat, als 120 dies. També votaran si tancaran un dia, cada dijous, una setmana... Aquesta proposta manté dividida la professió. Abunden els que no confien en la seva efectivitat i temen perjudicar els seus principals aliats, els paci-

LUBERT TEIXIDO

Núria Utgés. Farmàcia de Montesquiu

"Fa cinc mesos que no cobro res per la feina"

Per primera vegada en la meua vida adulta he de viure del meu home. Fa cinc mesos que no puc cobrar per la feina que faig a la farmàcia, que ja està en menys 20.000 euros, el que la setmana passada el CatSalut no em va pagar pels medicaments lliurats als pacients del poble". Núria Utgés és una jove farmacèutica que va decidir, quan va néixer el seu fill, buscar un bon

lloc on treballar, invertir en el seu futur i criar el nadó. "I vaig encertar en tot, menys en el fet que l'Administració deixaria de pagar els medicaments que recepta i he de dispensar. M'han convertit en una clienta de risc per als bancs".

Treballava com a farmacèutica empleada a Lleida i amb l'ajuda del seu home va buscar la farmàcia que van poder comprar apostant tot el que tenien i el

que els podien deixar els bancs. "El 100%, pràcticament, perquè fa quatre anys eren molt més cares que ara". Va avalar el crèdit amb el pis i amb uns terrenys dels pares, ara compromesos per l'impagament de la Generalitat. Perquè les farmàcies són un negoci en què el propietari és un autònom que respon amb tot el que té, inclòs l'habitatge o el sou de la parella.

Atén un miler de ciutadans de Montesquiu i està encantada amb la rebuda que li van fer. Creu que farà bé la feina i que gràcies a això els clients entenen la seva situació actual i que de vegades es triga més d'un dia a portar un medicament, "perquè em passo el dia negociant com puc pagar els proveïdors, i de vega-

des ho aconsegueixo perquè fins ara no he tingut retards en el pagament. Però ells també tenen dificultats per servir: tothom esgota el que té emmagatzemat. Hi ha medicaments que no et serveixen si no els pagues al moment, com els inhaladors per a l'asma. I ja no en puc treure d'enlloc".

A banda de treballar a la farmàcia, ara es dedica a negociar amb tots els bancs possibles per preparar un any en què això que ha passat tres dies abans de final de mes es pot tornar a repetir. Té les coses molt clares: "Dono suport a la reclamació d'interessos, però no al tancament sense més ni més. I crec que hem de reclamar no pagar impostos mentre no cobrem el que ens deu l'Administració". / A. Macpherson

Irene Martín. Sants, Barcelona

"Pago els fàrmacs del CatSalut amb el fons de pensions"

He treballat molt per procurar-me una jubilació tranquil·la que no em pagarà la Seguretat Social, però ara he de tocar aquests estalvis, el meu fons de pensions, per pagar els medicaments que he comprat per subministrar als pacients i que el CatSalut no em paga". Irene Martín, de 57 anys, és copropietària amb una altra col·lega d'una farmàcia a Sants. En va com-

prar la seva part fa sis anys i ara val la meitat. Practica la pluriocupació. És consultora en la indústria farmacèutica, i això és el que ingressa, perquè el sou de la farmàcia, oberta de 8.30 a 21 hores de dilluns a dissabte, no el cobra des de fa un quant temps. "Cada vegada poso més diners per pagar els sous, l'electricitat..."

Cada mes factura a la Generalitat uns 25.000 euros. És la facturació d'una

**FARMACÈUTICS
A TOCAR DEL
COL-LAPSE****El deute**

El deute de la Generalitat amb el sector ja ascendeix a 300 milions d'euros

Tres mesos d'impagaments

Salut ha deixat de pagar l'octubre del 2011, l'octubre del 2012 i el febrer del 2013

Recerca d'una sortida

Més de 1.200 farmacèutics van celebrar dimarts l'assemblea més important de la professió que es recorda a Catalunya

Mesures

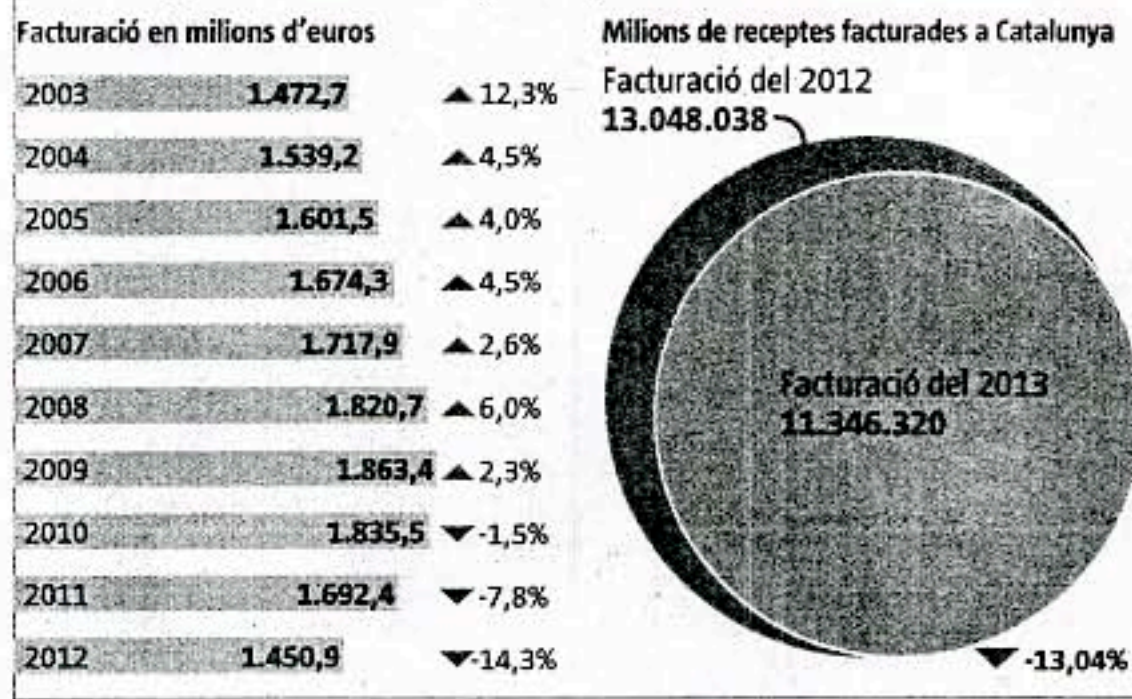
Els farmacèutics estudien 652 propostes, com tancaments o vagues

ents. D'altres defensen abaixar la persiana fins que no paguin i portar la situació a l'extrem.

També votaran una recollida de firmes per demanar al Parlament que l'Administració doni prioritat al pagament dels medicaments que ja s'han dispensat "perquè són un bé necessari i essencial per als ciutadans".

L'explicació política del "no hi ha ni un duro" es concentra en el déficit permès pel Ministeri d'Hisenda. "Si ens permetessin l'1,5% en lloc del 0,7%, amb les quantitats que ens arribarien cada mes del Fons de Liquiditat Autòmic es podrien pagar els medicaments", repeteix una i altra vegada el Govern català.

"La Generalitat ha de complir

La caiguda de la despesa farmacèutica

les obligacions que té i deixar d'utilitzar-nos en les seves estratègies polítiques. Ens estan utilitzant com els pares que se separen i de vegades utilitzen els fills un contra l'altre. No ens tenen cap respecte. Si no poden pagar les receptes, que diguin als seus metges que no receptin i expliquin als usuaris que no poden pagar els seus medicaments", diu la farmacèutica Irene Martín, membre d'un grup de professionals contra les retallades que actua a les xarxes socials.

En una reunió mantinguda ahir a la tarda amb el secretari d'Estat d'Hisenda, Miguel Ferre, representants de diverses organitzacions catalanes de farmacèutics li van lliurar una carta

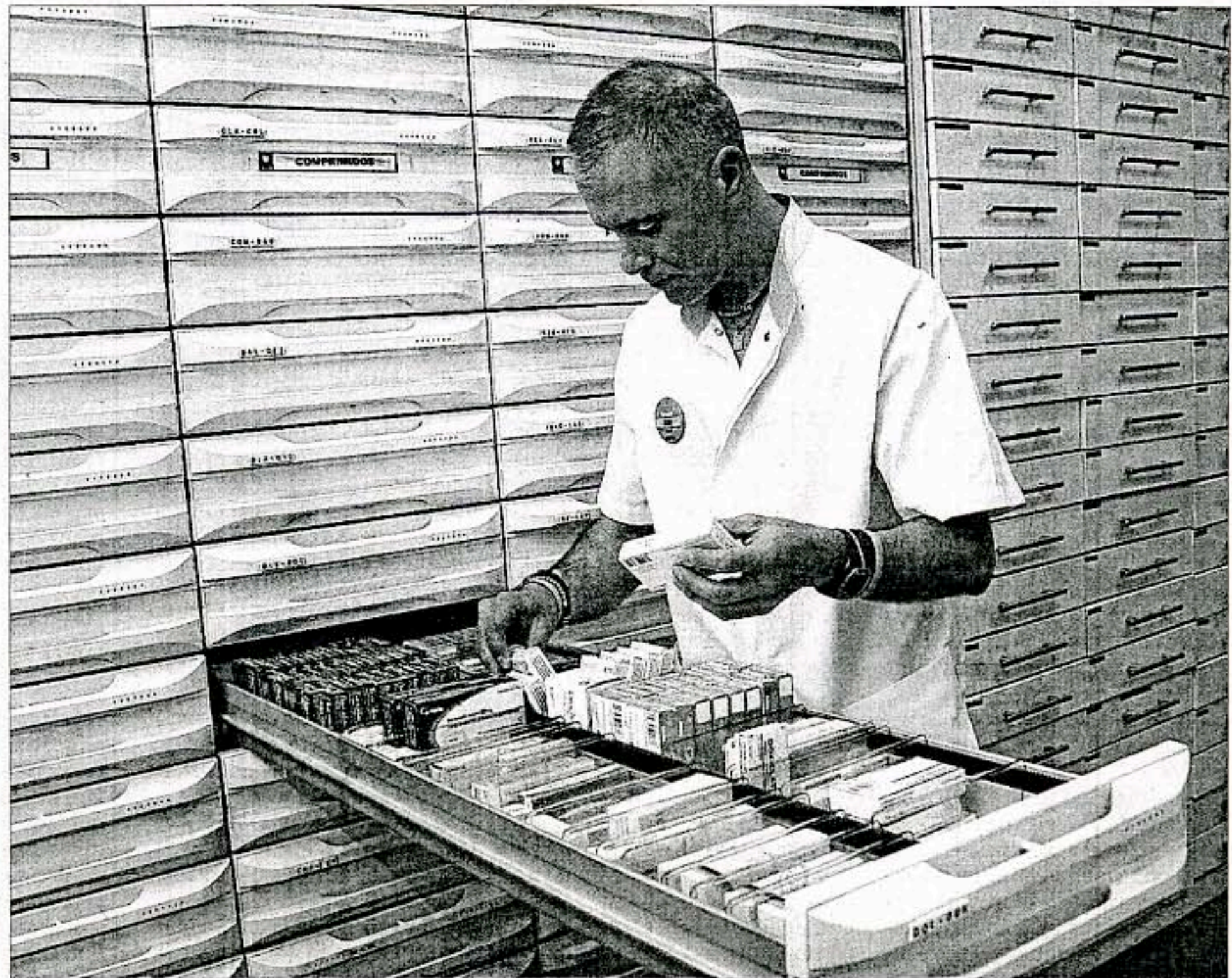
dirigida al ministre Montoro en què expliquen la situació i reclamen la seva col·laboració per trobar-hi una sortida.

"Potser ha arribat el moment que la població prengui consciència del que passa i decideixi si vol defensar el sistema sanitari que tenim contra aquesta política de malbaratament i poc sentit comú", denuncien farmacèutics que viuen amb dificultats el dia a dia, com molta altra gent.

"És evident que caldrà pensar un nou model de farmàcia més empresarial que pugui resistir aquestes situacions, però això serà un pas que hauré de fer després. Ara hem de cobrar perquè, si no, no hi haurà farmàcia", apunta Jordi de Dalmases. ●

LAURA GUERRERO

VICENÇ LLURBA

farmàcia mitjana. "Fa dos anys -apunta- era d'uns 40.000".

I aquesta facturació ha volat tres vegades: el 2011, el 2012 i el 2013, que acaba de començar. L'impagament dels medicaments que han de continuar subministrant als pacients pesa com una llosa. "Tinc col·legues trasbalsats per la situació. Ho perdran tot. La meitat de les farmàcies podran aguantar més de dos mesos. El 25% no crec que pugui resistir el mes que ve", augura.

Irene Martín està disposada a fer servir tots els mecanismes legals que pugui per reclamar els seus drets de cobrament. Demana que s'apliqui la llei de Morositat i reclamarà no només el que li deuen, sinó els interessos de demo-

ra i els perjudicis causats. Mentre li durin els estalvis, tirarà endavant, però lluitant. "Els pacients entenen que, cada vegada més, arribaran amb la recepta i no els podrem donar el medicament fins a la tarda, que caldrà demanar-los perquè no podem tenir estoc. Entenen que no puc cobrar, en el millor dels casos, fins a quatre mesos després".

També reconeix que hi ha productes que no tindran, si més no, mentre aquesta situació continuï. "Hi ha farmacs, com alguns d'oncològics, per a la psoriasis i injeccions per a les descalcificacions greus que costen més de 3.000 euros. No puc finançar-los", explica la farmacèutica. / A. Macpherson

Patxi Bello. Farmàcia Bello. Reus

"A final de mes et preguntes: tant d'esforç, per a què?"

Això és no es pot assumir, l'Administració presta un servei que estem pagant els farmacèutics a costa de crèdits", diu Patxi Bello. El 2008, Bello va adquirir -previ crèdit- la farmàcia que el seu pare va obrir el 1969 a Reus. El seu caràcter empenedor el va empenyer a ampliar l'horari, de vuit a tretze hores, i per això va contractar sis persones més. Ara, no amaga la seva

decepció: "A final de mes, quan has pagat nòmines et preguntes: tant d'esforç, per què? I et vénen ganes d'abaixar la persiana...".

La situació ha arribat al límit. Principalment perquè el Patxi ha consagrat la seva vida a la farmàcia. Perquè té deu treballadors (un d'ells a la fotografia) i tots hi deixen la pell. Sent ràbia i impotència: "La crisi ens ha afectat com a tots: es venen menys i, a més, els pro-

ductes han baixat de preu, alguns un 40% o un 50% d'un dia a l'altre, però això ho assumim. Ara bé, que no et paguin per un servei que sí que has prestat, això t'enfonsa", afirma.

El primer mes que la Generalitat es va endarrerir en el pagament, el banc va ser comprensiu. Però la situació només ha fet que empitjorar. Les factures s'acumulen i si en aquest moment el Patxi prengué una decisió dràstica i tanqués, els deutes l'ofegarien, la Generalitat li deu més de 200.000 euros. "Ens estan utilitzant políticament, es responsabilitzen mútuament i nosaltres som al mig".

Ara per ara, no ha acomiadat ningú. Encara que la facturació ha baixat (perquè han baixat els preus),

la feina continua sent la mateixa. "Hem deixat de contractar una persona a l'estiu i els sous estan congelats, però el personal ho entén perfectament", afirma.

La seva farmàcia és l'única a Reus que prepara fórmules magistrals que ven a tercers. Això l'ajuda a disposar de líquid. Tot i així, ha hagut de reduir estoc: "Però té el seu perill, perquè si ve un client d'un producte car i dues vegades li dius que no el tens, probablement no tornarà a la farmàcia...", diu. Ara per ara, no és partidari de deixar de dispensar medicaments, encara que no ho descarta. "Hem de conscienciar la gent del que passa, fer visible el problema, recollir firmes...", però els dies passen i el crèdit no dóna per a més. / Sara Sans